

|| Forbrukerklageutvalget

Vedtak i Forbrukerklageutvalgets sak 57564

Sakens parter

Klager: Herdis Ovedie Nervik, Liljeveien 1, 3154 Tolvsrød

Innklaget 1: Ole Roger Vestøyl, Oscars gate 1 A, 3724 Skien

Innklaget 2: Anna Marie Kuhlin, Oscars gate 1 A, 3724 Skien

Kort oppsummering av saken og utfall

Kjøp av brukt kommode mellom private parter. Klage på mugglukt. Prinsipalt krav om heving og erstatning. Medhold.

Sammendrag av faktiske forhold og partenes anførsler

Klageren kjøpte den 10.09.2023 en gammel fransk kommode av innklagde via finn.no for 7 000 kroner.

Det fremgår av kommunikasjonen mellom partene på finn.no at det var Ole som hadde en profil som privat selger på finn.no.

Videre fremgår det at klageren sendte en melding på finn.no den 09.10.2023 og spurte om han hadde en antikkbutikk og at hun kunne se at han «har mye fra Frankrike».

Innklagde 1 skal da ha besvart dette med at «Vi importerer i hovedsak alt rundt vin» og videre at «Vi har ikke butikk, men et lager/showrom i Skien». Det fremgår videre av kommunikasjonen at klageren reiste til Skien for å se på kommoden den 10.09.2023.

Klageren forklarer at hun 10.09.2023 vipset 2 100 kroner til innklagde 1 og 4 900 kroner til innklagde 2. Klageren opplyser at innklagde 1 på betalingstidspunktet opplyste at

samboeren (innklagde 2) var i Frankrike for å gjøre innkjøp, og hun derfor ville bli glad for pengene som hun vipset. Klageren har fremlagt dokumentasjon på disse transaksjonene.

Klageren har videre fremlagt salgsannonse, hvor blant annet følgende fremgår:

«Beskrivelse

Gammel og fin fransk chiffoniere. Den er kjøpt på en antikk og vintage mess i Lyon i Frankrike. Kommoden er signert av møbelsnekkeren på bakveggen;

-C. Freychet L. Faure 1952 – Alle skuffer, dører og lås er inntakt. Flott håndtverk og et vakkert fransk tidsvitne som er 70 år gammelt.»

Klageren hentet kommoden den 27.09.2023, og opplyser at hun kjente en muggen lukt av kommoden med en gang hun fikk den inn i huset sitt. Hun forklarer at hun på dette tidspunktet trodde at hun ville klare å fjerne lukten, men at det viste seg at det ikke var mulig å få bort lukten.

Klageren opplyser at hun skrev følgende melding på finn.no den 24.10.2023:

«Hei igjen! Den skjenken har en veldig muggen lukt. Jeg kjente det jo med en gang den kom i hus, og jeg skjønner nå hvorfor den var full av tørkede duftblader. Jeg var sikker på at jeg skulle få bort lukten., så jeg sa ikke noe til deg. Jeg begynte å legge skåler med eddik inni. Har så vasket skjenken med eddikvann, og den har stått å luftet seg ute da det var mye sol og vind. Har prøvd å sette den inn i perioder, men måtte sette den ut igjen til lufting.. Tok den inn igjen for en uke siden og vi klarer nå ikke å ha den inne. Det må være mugg som sitter i treverket, jeg har aldri opplevd lignende. Jeg har fyret så mye siden den har kommet i stua da jeg må lufte ut den vonde lukten som kommer av den. Den er jo så fantastisk vakker men vi klarer ikke å ha den inne pga lukten...»

Videre sendte klageren følgende melding på finn.no den 26.10.2023:

«Hei! Hvis jeg hadde visst at skjenken hadde en så ille «mugglukte» hadde jeg ikke kjøpt den. På bildene i annonsen er det ingen duftblader å se. Jeg opplever at lukten har blitt kamuflert med duftblader. Jeg ønsker derfor å heve kjøpet. Ber om et svar fra deg! Mvh Herdis Nervik»

Klageren har også fremlagt en melding som hun sendte den 02.11.2023, og hvor hun viser til at hun ikke har mottatt noe svar og at hun derfor kommer til å sende saken til Forbrukertilsynet om hun ikke hører noe innen en uke.

Videre sendte klageren en e-post til innklagde 2 den 10.11.2023, hvor hun fremmet krav om heving. Hun viser til at det ikke kom frem i verken salgsannonsen eller ved kommunikasjonen for øvrig at kommoden hadde luktskader. Klageren opplyser i e-posten at de innklagde må ha visst om dette i og med at kommoden var full av duftblader. Videre fremgår følgende av e-posten:

«I Brønnøysundregisteret finner jeg firma Wine With Maria Kuhlin som importerer og driver innkjøp og salg. Da jeg har vippset både til Ole Roger Vestøyl og Anna Maria Kuhlin ved kjøpet og deres dokumentasjon om at dere har importert dette møbelet så anser jeg at det er Wine (Vindesign) som er ansvarlig selger.

Finner kommoden avbildet på facebook på Vindesign fra butikklokalet i Prinsessegata 1 fra en reportasje i Telemarksavisa, 23. mars 2023, noe som kan tyde på at kommoden har fått luktskade der den sto lagret i etterkant ?
Finner også kommoden avbildet i butikken Vindesign 2. mars 2022»

Klageren forklarer videre at kommoden nå står i en garasje da hun ikke klarer å ha den inne i huset grunnet mugglukten.

Klageren forklarer videre at hun ringte til innklagde 1 den 14.11.2023, men at han mente at det ikke var noen lukt i kommoden. Da innklagde 1 ikke hadde mulighet til å snakke noe mer med klageren, avtalte de at han skulle ringe tilbake, uten at dette har skjedd.

Klageren forklarer at hun dagen etter ringte hans samboer, innklagde 2. Ifølge klageren så opplyste innklagde 2 at hun ikke kjente til hennes klage. Klageren opplyste henne om lukt i kommoden, og innklagde 2 sa da at det hadde luktet litt kjeller av kommoden, men at dette «gikk litt over». Ifølge klageren så opplyste innklagde 2 at salget ikke hadde gått gjennom hennes firma. Innklagde 2 skal videre ha opplyst at kommoden ble kjøpt fra firmaet grunnet nedleggelse av butikken. Innklagde 2 opplyste også at det var innklagde 1 som hadde «solgt den på en måte.» Klageren opplyser videre at hun konfronterte innklagde 2 om duftbladene som lå i kommoden, og hun skal da ha opplyst at dette var potpurri.

Klageren har videre fremlagt følgende uttalelse fra Løkeberg Antikk datert 01.02.2024:

«Besiktigelsesrapport

Konklusjon - skadeomfang:

Møbel, skjenk med hvitmalt front og sider:

Møbelet har en stram lukt både innvendig og utvendig på baksiden. Skjenken har i moderne tid vært pusset opp. Det har vært omfattende borebilleangrep spesielt på nedre delen. Lukten som kommer ifra møbelet er litt ubestemmelig. En kombinasjon av muggluktkjellerluktkjemikalielukt. Det er lett synlig på nedre del der det er store borebilleangrep, at det har vært en påføring av kjemikalier mot borebiller. Det er umulig å påvise hva slags kjemikalier som er brukt, men disse kjemikaliene mot borebiller er normalt beregnet på huskonstruksjoner og er generelt giftige og lukter stramt. Lukten som er inne i skapet og utvendig bak er temmelig intens og vil smitte over i rom der dette møbelet vil bli plassert. Lukten vil være nærmest umulig å bli kvitt med mindre man konserverer lukten inne med maling, lakk eller andre heldekkende midler.

Øvrig informasjon:

Konservering av gjenstander med mugg/kjellerluktk, vil muligens kunne bli bra i dette tilfellet med en ozongass behandling. Men er det også lukt fra kjemikalier, som det kan være i dette tilfellet, vil en ozongass behandling ikke ta kjemikalielukten.»

Klageren har fremlagt faktura fra Løkeberg Antikk datert 18.06.2024 pålydende 500 kroner.

På denne bakgrunn har klageren fremsatt prinsippalt krav om heving og erstatning. Videre mener klageren at begge innklagde er ansvarlige.

Innklagde 1 avviser klagerens krav.

Han opplyser at kjøpet ble inngått mellom privatpersoner. Videre opplyser innklagde 1 at kommoden sto i et fuktig kjellerlokale da klageren hentet den, og at klageren ble informert om at det kunne være noe kjellerluktk i møbelet. Ifølge innklagde 1 så skal klageren ha uttalt at dette var greit. På denne bakgrunn kan ikke innklagde 1 se at dette er en sak for Forbrukertilsynet.

Innklagde 2 har ikke gitt noen uttalelse i saken.

Forbrukerklageutvalget går ikke nærmere inn på partenes anførsler i sakssammendraget, enn det som er beskrevet ovenfor. Utvalget har mottatt alle saksdokumentene og har satt seg inn i disse.

Sakens gang

Saken ble 20.11.2023 brakt inn for Forbrukertilsynet og fikk saksnummer 23/15759.

Forbrukertilsynet henvendte seg skriftlig til innklagde første gang 08.07.2024. Saken ble henlagt som uforlikt ved Forbrukertilsynets brev av 27.08.2024, og klagen til Forbrukerklageutvalget er datert 05.09.2024. Forbrukerklageutvalget mottok klagen 05.09.2025 og er dermed rettidig.

Saken ble lagt frem i Forbrukerklageutvalgets møte den 14.01.2026.

Klagerens påstand

Klageren har fremsatt prinsipalt krav om heving på 7 000 kroner, samt erstatning med 1 777 kroner. Subsidiært har klageren fremsatt krav om prisavslag oppad begrenset til 7 000 kroner, samt erstatning med 1 777 kroner. Klageren har også fremsatt krav om renter.

Utvalget ser slik på saken

Utvalget tar først stilling til partsforholdet.

Ut fra det utvalget kan se så ble kommoden lagt ut for salg ved salgsannonse på innklagde 1 sin private profil på finn.no. Innklagde 2 skal ha opplyst klageren om at det var innklagde 1 som «har solgt den på en måte». Begge de to innklagde har mottatt betaling for kommoden, og utvalget legger derfor til grunn at de innklagde parter er solidarisk ansvarlige for eventuelle forpliktelser overfor klageren.

Utvalget tar deretter stilling til om tvisten mot innklagde 2 reguleres av kjøpsloven eller forbrukerkjøpsloven.

Det følger av forbrukerkjøpsloven 21. juni 2002 nr. 34 (fkjl.) § 1 første og annet ledd at salg til forbruker omfattes av loven når selgeren eller hans representant opptrer i næringsvirksomhet.

Klageren har riktignok fremlagt et innlegg fra innklagde 2 på Vindesign sin facebook-side den 02.03.2022, med et bilde av den omtvistede kommoden. Samtidig fremkommer det opplysninger om at salget ikke ble solgt fra hennes enkeltpersonforetak, på bakgrunn av at kommoden ble solgt fra butikken i forbindelse med dens nedleggelse. Utvalget legger etter dette til grunn at innklagde 2 har solgt kommoden som privatperson.

Saken gjelder dermed kjøp mellom private, og vurderes etter kjøpsloven 13. mai 1988 nr. 27 (kjl.), jf. lovens § 1.

Etter kjl. § 17 foreligger det en mangel når varen ikke er i samsvar med de krav til art, mengde, kvalitet, andre egenskaper og innpakning som følger av avtalen. Det foreligger også mangel når tingen ikke svarer til opplysninger som selgeren i sin markedsføring eller ellers har gitt om tingen, dens egenskaper eller bruk og som kan antas å ha innvirket på kjøpet, jf. kjl. § 18 første ledd.

For ordens skyld bemerkes at mangelansvaret langt på vei er objektivt, noe som innebærer at en selger kan bli ansvarlig selv om selgeren ikke var klar over de forhold som utgjør mangler.

Hvorvidt tingen er mangelfull skal vurderes ut ifra forholdene ved leveringen, jf. kjl. § 21 første ledd, jf. § 13 første ledd, jf. §§ 6 og 7.

I henhold til alminnelige bevisregler er det klageren som har bevisbyrden for å sannsynliggjøre den eller de omstendigheter som kravet er grunnet på.

Utvalget legger til grunn at mugglukten var i kommoden allerede på leveringstidspunktet. Det er lagt vekt på klagerens opplysninger om at hun straks oppdaget dette da hun fikk kommoden i hus, i tillegg til at innklagde 1 i ettertid skal ha innrømmet at det forelå noe kjellerlukt av kommoden. Innklagde 2 har riktignok ikke kommet med noen uttalelse i saken, men sett i sammenheng med uttalelsen fra innklagde 1 om at det var noe kjellerlukt i kommoden ved leveringen, legges dette til grunn.

Spørsmålet er hvorvidt dette kan anses å være en kjøpsrettslig mangel.

Ut fra det utvalget kan se, så har klageren og innklagde 1 uttalt seg ulikt med hensyn til om det i forkant av kjøpet ble informert om at kommoden hadde en slags kjellerlukt. Uavhengig av dette, må det på bakgrunn av den fremlagte dokumentasjonen, legges til grunn at den faktiske lukten er noe annet enn noe kjellerlukt, og at det dermed foreligger en kjøpsrettslig mangel.

Det fremgår av den sakkyndige uttalelsen fra Løkeberg Antikk, at kommoden har vært utsatt for et omfattende borebilleangrep og at lukten er en kombinasjon av mugg, kjeller og kjemikalier. Den sakkyndige uttaler også at det er lett synlig at det har vært et borebilleangrep på den nedre delen av kommoden og at det har blitt påført kjemikalier. Videre fremgår det av uttalelsen at lukten er temmelig intens, og at det vil være nærmest umulig å bli kvitt uten at man konserverer lukten inne med for eksempel maling. Utvalget mener på denne bakgrunn at kommoden ikke svarer til de opplysninger som ble gitt om kommoden, jf. kjl. § 18 første ledd, og at dette har hatt innvirkning på kjøpet.

Det vises for øvrig til at en slik lukt også anses som en mangel etter kjl. § 17 første ledd, da dette ikke kan anses å være i samsvar med den kvaliteten som følger av avtalen.

Klageren har fremsatt krav om heving.

Heving av kjøpet krever at mangelen medfører vesentlig kontraktsbrudd, jf. kjl. § 39. Slik saken er opplyst fremstår det som svært vanskelig å fjerne lukten på kommoden. Det vises til uttalelsen fra Løkeberg Antikk hvor det uttales at det vil være nærmest umulig å fjerne lukten med mindre man konserverer lukten inne med maling eller lignende. I så fall vil jo et slikt møbel miste mye av sitt antikke uttrykk og verdi. Utvalget har derfor kommet til at vilkårene for heving er oppfylt.

Virkningene av heving er at partenes plikt til å oppfylle avtalen faller bort og at mottatte ytelser skal returneres, jf. kjl. § 64 første og andre ledd.

I kjøpslovens forarbeider, Ot.prp.nr.80 (1986-1987) på s. 117 står det:

«Det fremgår ikke av lovteksten hvor partene skal tilbakelevere sine respektive ytelser. Som utgangspunkt har kjøperen neppe plikt å levere tingen tilbake andre steder enn der han har overtatt den. Men noen ganger kan det være rimelig at kjøperen sørger for å sende tingen helt frem til selgeren, selv om det opprinnelig ikke dreide seg om et hentekjøp. Selgeren må som regel ha plikt til å betale tilbake kjøpesummen hos kjøperen.

Kostnader ved tilbakeføring av ytelsen er i prinsippet en tapspost som den som hever kan kreve dekket etter vanlige erstatningsregler»

Klageren plikter derfor å stille kommoden til disposisjon der klageren overtok den.

Innklagde plikter å tilbakebetale kjøpesummen.

Renter på kjøpesummen, i henhold til forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum, løper ifølge kjl. § 65 andre ledd, jf. § 71, fra den dagen de innklagde mottok kjøpesummen og fram til betaling skjer. De innklagde mottok betalingen den 10.09.2023, og renter regnes fra denne datoen.

Klageren har også fremsatt krav om erstatning for utgifter til sakkyndig uttalelse med 500 kroner.

Klageren kan kreve erstatning for tap påført som følge av mangelen etter kjl. § 40. Erstatningen skal svare til det tap, herunder utlegg, prisforskjell og tapt fortjeneste, som den annen part er påført ved kontraktsbruddet, jf. kjl. § 67 første ledd. Da klageren har fremlagt dokumenterte utgifter til sakkyndig uttalelse, gis klageren erstatning for dette med 500 kroner.

Videre har klageren fremsatt krav om erstatning for utgifter til gebyr for behandling av saken i Forbrukerklageutvalget med 1 277 kroner. I Forbrukerklageutvalget sak FKU-55729, som ble behandlet av utvidet utvalg, kom utvalget til at saksbehandlingsgebyret kunne dekkes etter alminnelige erstatningsregler, og at gebyret var en utgift som var påført som følge av mangelen. Utvalget finner i tråd med den nevnte avgjørelsen at klageren får erstattet gebyret på 1 277 kroner etter kjl. § 40.

Klageren har fremsatt krav om forsinkelsesrenter på 1 777 kroner.

Det er tidligere lagt til grunn at innklagde 1 og innklagde 2 er solidarisk ansvarlige. Siden kravet er forkynt for de innklagde på ulike tidspunkter, vil forsinkelsesrenten i utgangspunktet løpe fra ulike tidspunkt.

Når det gjelder innklagde 1, så har klageren krav på renter av beløpet fra 30.07.2025, som er 30 dager etter klagerens skriftlige påkrav, som regnes fra tidspunktet for forkynning ved stevnevitne den 30.06.2025, jf. forsinkelsesrenteloven § 2 første ledd.

Når det gjelder innklagde 2, så har klageren krav på renter av beløpet fra 23.09.2025, som er fire uker etter klagerens skriftlige påkrav, som regnes fra tidspunktet da kunngjøring ble rykket inn i Norsk Lysingsblad og Varden den 26.08.2025, jf. forsinkelsesrenteloven § 2 første ledd.

Utvalget har allikevel for enkelhetens skyld kommet til at det er den siste forkynningsdatoen, 26.08.2025, som legges til grunn, og at rentene da løper fra 23.09.2025 for begge de innklagde parter.

Klageren har etter dette fått medhold i sitt krav.

Konklusjon og vedtak

Forbrukerklageutvalget fatter slikt vedtak:

Ole Roger Vestøyl og Anna Maria Kühlin plikter - én for begge, begge for én - å betale 7 000 kroner – syvtusen kroner – til Herdis Ovedie Nervik, med tillegg av forsinkelsesrenter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum av 7 000 kroner fra 10.09.2023 og til betaling skjer, mot at kommoden stilles til disposisjon for Ole Roger Vestøyl og Anna Maria Kühlin.

Ole Roger Vestøyl og Anna Maria Kuhlin plikter - én for begge, begge for én - å betale 1 777 kroner – ettusensyvhundreogsyttisyvkroner – til Herdis Ovedie Nervik, med tillegg av forsinkelsesrenter etter forsinkelsesloven § 3 første ledd første punktum, jf. § 2 første ledd, fra 23.09.2025, og til betaling skjer.

Oppfyllelsesfristen er 1 – én – måned fra vedtakets forkynnelse.

Vedtaket er enstemmig.

Porsgrunn, den 14.01.2026

Torgeir Øines

Silje Lindvig

Trygve Bergsåker

Saksbehandler: Grethe Walmann Bakken